

[Statsministeren.]

Penge, der bliver sat ind for at opnaa en Akkordordning, vil naturligvis ende, ikke hos den akkordsøgende, men hos Kreditorerne, saaledes at de derved faar den Part af deres Tilgodehavende, som de har Krav paa ifølge Akkorden. Derfor vil det altsaa være rigtigt, at de, der modtager Beløbet — det vil ofte være netop Banker og Sparekasser selv —, paatager sig en vis Risiko for at opnaa dette Beløb af Statens Midler. Yderligere tilføjes den meget vigtige Bestemmelse, at intet Laan kan ydes, uden at det saakaldte Akkordudvalg, der er nedsat ifølge den Akkordlov, vi vedtog i forrige Samling, godkender Akkorden. Der er i dette Lovforslag indrømmet 3 Aars Afdragsfrihed, hvorefter Laanene ogsaa her afbetales med 10 pCt. om Aaret, altsaa i Løbet af 10 Aar.

De her nævnte to Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af en Betænkning, der er afgivet af et Udvalg paa 6 Medlemmer, som har været nedsat under Landbrugsministeriet i Tiden mellem den forrige og den nuværende Rigsdagssamling. Dette Udvalg har paa Ministeriets Opfordring beskæftiget sig med det Spørgsmaal, hvorvidt det vilde være muligt for Staten gennem Driftslaaneforeninger eller paa anden Maade at støtte det kriseramte Landbrug. Den Betænkning, dette Udvalg har afgivet, vil i Dag blive omdelt til Tingets ærede Medlemmer, og jeg tror at turde sige, at det fremgaar af denne Betænkning, at man ret indgaaende har beskæftiget sig med det Spørgsmaal, her ligger for, og jeg ønsker her at udtale en Tak til Udvalgets Medlemmer for det store Arbejde, de har udført. Det har imidlertid vist sig, at Udvalget ikke har kunnet opnaa Enighed om noget enkelt Forslag, idet det har delt sig i to lige store Mindretal, og de her fremsatte Lovforslag kan altsaa ikke støtte sig til en enstemmig Indstilling, fra Udvalget.

Jeg skal ikke her ved Fremsættelsen komme ind paa en nærmere Drøftelse af de Forslag, Udvalgets to Mindretal har fremsat, og de Synspunkter, der ligger til Grund for disse Forslag, det forekommer mig mere rimeligt og naturligt, at der eventuelt ved første Behandling, naar Tingets ærede Medlemmer har gjort sig bekendt med Betænkningen, gives Lejlighed til at drøfte disse Forslag nærmere. Jeg skal her kun udtale, at jeg ikke har kunnet anse det for forsvarligt at gaa med til en simpel Nedskaering af Landbrugets Gæld eller til en Overførelse af Pantegæld til

løs Gæld med paafølgende Tvangsakkord, fordi saadanne Foranstaltninger efter min Opfattelse paa en meget farlig Maade griber ind i privatretlige Forhold og vil kunne virke ikke blot ubilligt og uretfærdigt, men ogsaa i Fremtiden ganske ødelæggende for Kreditgivning her i Landet, og da ganske særlig overfor Landbruget. Heller ikke har jeg kunnet anse det for forsvarligt, at Staten skulde gaa ind for en Hovedpart af den store Risiko, der kan knytte sig til saadanne Laaneydelser, eller at Laanene skulde ydes til lavere Rentefod end den, Staten selv til enhver Tid kan optage Laan til, idet jeg maa anse det for urigtigt, at der ved en særlig Lovgivning overfor et enkelt Erhverv træffes Lovbestemmelser, som faar Karakter af en Gaveuddeling til dette enkelte Erhverv. Men efter min Opfattelse vil der gennem de to Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte, Lovforslag, der er i ret nøje Overensstemmelse med Forslag, der om et Øjeblik vil blive fremsat af Handelsministeren, og som er beregnet paa Støtte til nødstedte Industrier og Haandværk, ganske sikkert kunne opnaas det, der er tilsigtet, nemlig at der fra Statens Side kan ydes en Haandsrækning til Opretholdelse af Hjem og Virksomheder under Vanskeligheder, der maa anses for at være forbigaaende. Selve den Krise, der har ramt vort Landbrug, kan selvfølgelig ikke modarbejdes eller fjernes ved Foranstaltninger som disse. Det kan først naas den Dag, Erhvervene selv har afpasset deres Produktion og Produktionsomkostninger efter de Vilkaar, Tiden byder. Vedrørende Tilvejebringelse af de Laanemidler, som vil blive fornødne ved Gennemførelse af disse to Lovforslag, vil der om et Øjeblik for det høje Ting blive fremsat Forslag af Finansministeren.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de to nævnte Lovforslag til det høje Tings Velvillie og hurtige Behandling.

Formanden: Dernæst har Finansministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Oprettelse af en Kriselaamefond*. Dette Lovforslag fremkommer i Tilslutning til de to Lovforslag, der allerede er fremsat af min højtærede Kollega Landbrugsministeren, og de Lovforslag, som vil blive fremsat af den højtærede Handelsminister. Naar der her bliver Tale om at udlane Midler paa korter